

hij een kwartaal schoolgeld voor de drie jongste zonen . . .
ad f 2. 15 st.

Zoo kan dan op 18 Augustus 1599 ter weeskamer compareeren Jacob Symonszn., als weduwnaar en boedelhouder van wijlen Elisabeth Willemsdr., zijn overleden huisvrouw, en verklaren „bij solempnelen eede desen inventaris deuchdelick ende oprecht ende bij hem tot yemandts naedeel off profijt daeruyt niet versweegen off achtergehouden te weesen. Belovende nyettemin taller tijt hier ter weescamer aen te brengen ende op desen inventaris te doen bijvoegen tgundt naemaels tot zijner kennisse mochte coemen tot profijt off last deses boedels behoerende. Soe waerlick most hem God de Heere almachtich helpen! Actum bij Hollandt Pieterszn. Pols, Fop Pieterszn. van der Meyde en Pieter Lenaertszn. Busch, weesmeesteren op den 18 Augusti anno 1599”.

Ik trek in twijfel, of de in rouwkleeren gekleede notaris lang getreurd heeft over het door hem geleden verlies. En ik heb daar reden toe. Want niet alleen als weduwnaar en boedelhouder van Elisabeth Willemsdr. komt hij dien 18den Augustus ter weeskamer — sedert tien dagen is hij gehuwd met Aefgien Melchiors, jonge dochter, wonende in de Lombardstraat. Vader Cats had nog niet zijn bijna berucht geworden uitspraak gedaan: „niet en gaat voor d'eerste trouw”, een lang niet overbodige leering in die dagen, waar we zien, hoe spoedig en hoe vaak men zich bij 't verlies van een echtgenoot troostte met een nieuw huwelijk.

Mogen we iets aangaande zijn tweede echtverbintenis afleiden uit de woorden, die hij in 1601 vóór in zijn protocol plaatst: „Praesentibus contentus, meliora spero”, of slaat de spreuk op andere dingen, die hem preoccuperden, wanneer hij eronder zet: „Tandem bona causa triumphat”, welke spreuk met het Stoicijsche „Sustine et abstine” sedert dien tot zijn lijfspreuk wordt.